
Prof. Dr. Herbert EHRINGER

Prof. Dr. Herbert EHRINGER

Prof. Ehringer se narodil v roce 1932 v rakouském Bergenz am Bodensee, kde absolvoval základní vzdělání a gymnaziální studia. Studium medicíny absolvoval v letech 1951-1957 na univerzitách ve Vídni a Innsbrucku a na posledně jmenované univerzitě získal v roce 1957 titul doktora medicíny. Již před koncem studia již zahájil svoji vědeckou činnost jako spolupracovník prof. Hermanna Chiariho na Institutu patologie ve Vídni a z této spolupráce vzešly jeho první vědecké práce.

Na přelomu 50. a šedesátých let pracuje pod vedením Franze v. Brücke na Institutu farmakologie Univerzity ve Vídni a vzniká řada publikací, mezi nimi i práce EHRINGER H, HORNYKIEWICZ O. Distribution of noradrenaline and dopamine (3-hydroxytyramine) in the human brain and their behavior in diseases of the extrapyramidal system, která byly dosud citována více než 1200x.

V letech 1962-1964 pracuje doktor Ehringer na Institutu farmakologie Univerzity v Innsbrucku po boku prof. H. Konzetta. Tato spolupráce dává základ jeho další činnosti v angiologii, neboť zde prof. Ehringer konstruuje žilní okluzivní pletysmograf a studuje vliv katecholaminů, zejména adrenalinu, na hladké svalové buňky cévních stěn. Výsledky pak publikuje v již té době renomovaném časopise Nature a jeho práce EHRINGER H, KONZETT H. Analysis of the vasodilator effect of adrenaline on the skeletal muscle vessels of man. Patří mezi prioritní na práce na poli angiologie.

Od roku 1964 se zaměřením prof. Ehringera obrací směrem ke klinické medicíně, kdy krátce působí na Angiologické klinice Maxe Ratschowa v Darmstadtu, avšak již v září 1964 přestupuje na První Interní univerzitní kliniku ve Vídni, kde dostává od přednosty kliniky prof. Erwina Deutsche za úkol vybudovat program angiologie. Zde publikuje sborník o objektivních metodách měření v angiologii.

Profesorem vnitřního lékařství na Univerzitě ve Vídni je jmenován v roce 1975. V tomto období publikuje řada průkopnických prací v oboru angiologie. Za pozornost stojí jeho přínos v oblasti trombolytické léčby akutních tepenných uzávěrů dolních končetin. Tato jeho činnost je docenována teprve v současné době, kdy je lokálně aplikovaná trombolýza základním pilířem moderní léčby nemocných s akutními okluzemi arteriálního i žilního řečiště.

Prof. Ehringer významnou měrou přispěl k vytvoření nového angiologického oddělení AKH v roce 1980, které vedl až do roku 1998. Struktura oddělení, a zejména vznik jednotky intenzivní angiologické péče se stalo vzorem pro vytvoření podobné jednotky na 1. lékařské fakultě UK.

Pod vedením prof. Ehringer vzniká de facto nová vídeňská angiologická škola, kdy vědecké práce jsou zaměřeny do oblasti studia mikrocirkulace, moderních vyšetřovacích metod v angiologii včetně využití radioaktivně značených markerů, antiagregačních a trombolytické léčby a v neposlední řadě i do oblasti intervenčních výkonů na periferním řečišti.

Profesor Ehringer publikoval více než 150 původních prací, z nichž řada zásadním způsobem přispěla k rozvoji angiologie jako svébytného oboru. Klíčové jsou práce o pooperační antikoagulační léčbě a o antiagregační léčbě po implantacích stentů. Je zakladatelem a průkopníkem v aplikaci lokální trombolýzy, jako jeden z prvních realizuje i stenting karotických tepen a zabývá se brachyradioterapií pro problémy restenózy.

Po odchodu prof. Ehringer na zasloužený odpočinek v roce 1998 jeho aktivita ani zdaleka neustává, kromě pomoci mladším kolegům klinice přebírá od roku 2004 zodpovědnost za výměnný program „Medizinstudenten ohne Grenzen“. V jeho rámci se od té doby každým rokem podílí na přípravě a zajištění stáží téměř stovky studentů mimo jiné i z českých lékařských fakult v mnoha rakouských nemocnicích. Jeho spolupráce s 1. LF UK je v tomto směru velmi intenzivní a naši studenti se významnou měrou podílejí na této výměně.

Prof. Ehringer v mnohém inspiroval rozvoj angiologie nejen na 1. lékařské fakultě, zejména v době působení doc. Puchmayera, ale jeho vztahy se promítají do spolupráce s Českou angiologickou společností, jejímž je čestným členem. Je nepochybné, že prof. Ehringer významnou měrou ovlivnil rozvoj tohoto oboru v naší zemi.

Vědecká rada 1. LF UK při předložení návrhu udělení čestné vědecké hodnosti doktora lékařských věd oceňuje významný přínos a celoživotní zásluhy profesora Herberta Ehringera v oblasti angiologie a podporu vzdělávání studentů medicíny, jakož i jeho celkový postoj ke spolupráci s českými lékaři, kterým se podílí na zlepšování bilaterálních vztahů s Rakouskem.

Quod bonum felix, fastum fortunatumque eveniat.